

Božji nam je rojen Sin

Pesem je zložil Ivan Zupanc (1857-1900). Kitice so zelo preprosto zgrajene. V vsaki kitici sta dve izjavi, ki orišeta božično skrivnost. Prva se izliva v poziv veselimo se, druga pa v radujmo se. Božična skrivnost je torej povezana z radostjo in veseljem. To poudarja tudi evangelist Luka v božičnem evangeliju. Tako angel iz nebes oznaní pastirjem veliko veselje (Lk 2,10). Veselje navdaja tudi angele in pastirje, ki prepevajo Bogu v tej noči hvalnico.

Odpev ponavlja osrednji motiv prve kitice, namreč, da se nam je rodil Božji Sin. Evangelist Matej in Luka poudarjata, da je bil rojen od device, ki ji je bilo ime Marija. S tem se je izpolnilo, kar je zapisano v knjigi preroka Izaija: Glej, devica bo spočela in rodila sina in mu dala ime Emanuel“ (Iz 7,14). Jezusovi starši niso bili premožni. Jožef je bil rokodelec in je težko garal, da je lahko hranil svojo družino. Vendar Matej navaja na začetku svojega evangelija Jezusov rodovnik in nam predstavi Jožefa, Jezusovega krušnega očeta, kot potomca kralja Davida. Tako se je Jezus rodil v kraljevo rodbino, čeprav ga je obdajala v rojsti uri revščina.

Druga kitica navezuje na Sveto pismo Stare zaveze. Mnoga besedila govorijo o mesijevem prihodu. Imenovali smo že prerokbe v Izaijevi knjigi. Prerok Mihej pa je dejal, da bo iz Betlehema, ki je tako majhen med judovimi rodbinami, izšel on, ki bo vladal v Izraelu (Mi 5,1). Našetli bi lahko še več takih besedil, o katerih so že prvi kristjani rekli, da so se uresničila z Jezusovim prihodom. Zadnja kitica slednjič navaja namen Božjega učlovečenja. Prišel je, da bi nas odrešil greha. Ta kitica združuje dve svetopisemski besedili. Da je Beseda meso postala, je poudaril Janez na začetku svojega evangelija. S tem je poglobil to, kar opeva prva kitica, namreč, da je prišel iz višin. Da prihajajo božanstva od zgoraj in se spet vračajo v nebesa, so verovali tudi stari Grki. Misel, da je postal večni Bog minljiv človek, meso v pravem pomenu besede, pa je izvirno krščanska. Bog ni prišel kot gost v svet, ki ga je ustvaril. Povezal se je tako tesno z njim, da je postal del stvarstva, ki ga je sam ustvaril. Le tako ga je mogel rešiti. Živel je kot človek do zadnje grenke posledice, samotne in sramotne smrti na križu. Prav to, pravi evangelist Matej že v evangeliju o Jezusovi mladosti, je njegovo poslanstvo: „On bo svoje ljudstvo odrešil grehov“ (Mt 1,22).

Tako ta po zgradbi in vsebini na videz zelo preprosta pesem združuje celo vrsto svetopisemskih odlomkov, da nam v tej luči razlaga božično skrivnost.

Klaus Einspieler